

GLOSA ALS CLUBS I ENTITATS LOCALS

(VIII)

El «Club Baloncesto Granollers»

Seria l'any 1954 quan el basket local passà per una greu crisi de jugadors. Baixes justificades, uns per exigències professionals, altres per desplaçaments i varis per haver-se casat (per cert amb jugadores de l'equip femení, més d'un).

Possiblement per no haver cuidat prou bé la formació de nous jugadors des d'uns equips d'inferior categoria, no es disposà en aquell moment de les suplències necessàries, pel que, amb un equip tan migrat, el pervindre es presentava desencoratjador. Una solució eficaç, però, la donà la conselleria d'esports municipal, si bé que a llarg plaç, fent contacte amb els principals col·legis i dotant-los de les instal·lacions adequades, motinors incluíts, per a iniciar tot seguit la recerca de futurs atletes.

L'entusiasme de les noves promocions fou general i els fruits a aconseguir, no es feren esperar. Classificats en diferents categories: Benjamins, Alevins, Infants, Juvenils (A i B), Juniors, etc., alguns amb la seva corresponent secció Femenina, es prodigaren, una temporada rera l'altre, en competicions locals, comarcals i provincials, amb resultats esperançadors. Per fi s'havia trobat el veritable camí per a la consolidació definitiva del Club.

Posteriorment també es comptà amb un Comitè Comarcal de Baloncesto Infantil i Minibasket, quina actuació ha estat interessantíssima en quant a la posta en marxa d'una sèrie d'Escoles Esportives de Basket, que controlen aprop d'un centenar d'equips formatius, i quins campionats, entre ells, resulten més que apassionants.

També va ser necessari el fitxatge de figures de veritable relleu, i fou a partir d'aleshores que començà la irreversible escalada del Club. Tingui's en compte que el Basket és un esport de particularitats molt especials. A part d'una talla idònia cal també posseir unes aptituds esportives adequades. Un jugador pivot serà una mitjanja en una altra missió, o una nul·litat com a cobertura. Així mateix és un esport que requereix una disciplina total i una dedicació contínua. Ho demostra el fet que l'última temporada es portava un promig de quatre entrenaments per setmana, i que ara, ja en primera divisió, seran cinc. Així i tot, caldrà continuar la recerca de jugadors de talla (en el sentit peioratiu de qualitat i altura), doncs a les condicions deportives exposades, en última instància, la facilitat de marcar decidirà els resultats dels encontres.

Així doncs tenim que el C. B. G. és un Club de trajectòria, especialment aquests últims anys, declaradament ascendent, pel que era de preveure la seva arribada triomfant a primera divisió. Aquesta gesta és d'elogiar. Ha estat la culminació a una temporada rera l'altra de lluites i ne-

guits de tota classe, tant per part de les directives, entrenadors com jugadors, i... per què no?, d'una bona part dels socis i del públic en general, que amb el seu suport i entusiasme tant hi han col·laborat.

La suma d'aquestes voluntats, el subsanar deficiències múltiples, la multiplicació de tants esforços, només podia desembocar a una finalitat: La consecució de la categoria màxima. El gran moment, per fi, era arribat. Ja estàvem a Primera Divisió!

Serà còmoda la permanència en ella? Continuaran els nostres jugadors fent gala d'una entrega absoluta i incondicional? O pel contrari s'entrarà al mercadeig crematístic en dansa amb els millors postors?

Tots hem vist com clubs més que rics s'han permès el luxe de comprar primeríssimes figures a la competència. També hem vist com en alguns d'aquests casos no volia pas dir això que automàticament disposessin d'un bon equip. I és que, digui's el que es vulgui, encara pot molt l'entusiasme i compenetració entre els jugadors, especialment si el Club està ben portat per uns directius intel·ligents que es multipliquen per salvar les mil adversitats de tota classe que sorgeixen en el transcurs d'una competició, especialment, si uns i altres compten amb el suport, la confiança i el caliu d'uns socis i públic que vibra al compàs de les gestes dels seus ídols.

Aquesta comunió entre jugadors, directius i públic és imprescindible. I si a pesar de tot se'ns escapa alguna primera figura, absorbida per la voràgine pecuniària que tant substitueix l'amateurisme, no ens resta més que jugar la carta de les pròpies fonts, donant oportunitats als nous valors.

En el capítol d'agraïments, cal fer notar el molt que ha fet una casa col·laboradora, com Germans Camp, les últimes temporades, i no seria correcte plantejar noves exigències. Si en un natural relleu de patrocini una altra casa comercial, «Areslux», ens proporciona a partir de la pròxima temporada una semblant ajuda, reconeguem en tot el que val la seva col·laboració. Tal com es posen les despeses generals d'un club de Primera Divisió amb desplaçaments, atencions, manteniments, etc., és quasibé prohibitiva la permanència d'un club modest com el nostre. Mantenir-nos en tal lloc serà un miracle que entre tots hem d'aconseguir.

La campanya de captació de nous socis està en marxa. el número 1.000 s'imposa. Fem-nos-en solidaris i propagandistes!...

R.

Granollers, juliol del 77